

Thư ký gương mặt lo lắng :

- đúng là cô ấy đang ở khách sạn 3 sao..

Anh nhắm mắt lại , đôi bàn tay xiết chặt vào nhau :

- hết tiết..

Sau khi xong việc , Thư cho người trở Thúy đến bên đường ven hồ , nơi mà Thúy bắt đầu ngất để tạo lại hiện trạng như chưa có chuyện gì xảy

ra..

Người đi đường :

- cô gì ơi .. tỉnh dậy đi , sao lại nằm đây thế này.

Họ lay người cô ..

- hay đưa cô ấy tới bệnh viện..

- chắc do cô ấy mệt quá nên lả đi..

- không đúng..tôi vừa thấy có ng khiêng cô ấy từ ô tô xuống..

Cô từ từ mở mắt tỉnh dậy , từ trong miệng phát ra âm thanh nhỏ nhẹ :

- khát..

Mọi người nhìn nhau cười khi thấy cô tỉnh..

- cô không sao chứ ? Chắc cô đói quá ngất đi ấy..

Cô xoa xoa vầng thái dương..

- cháu đau đầu với ê ả hết người rồi..

- để chúng tôi gọi taxi trở cô về..

Thúy gật đầu :

- cháu cảm ơn..

Ngồi trên taxi để về nhà , cô cố nhớ lại chuyện ban nãy , tại sao cô k có một chút ấn tượng nào cả ..vội vàng kiểm tra y phục trên người , vẫn không hề có điểm bất thường , trên người không có khó chịu nào ngoài đau đầu..thầm nghĩ chắc mình bị say nắng mà thôi...mở túi xách ra , kết quả siêu âm rõ nét..cô mỉm cười lấy điện thoại ra :

- vẫn k cuộc gọi nhớ nào..

" cái tên Thiên Minh đáng ghét , đồ cuồng việc ..đến nơi mà cũng k thèm gọi cho cô lấy một cuộc .., được rồi, để xem anh chịu được tới đâu "

Từ trưa cho tới khi màn đêm buông xuống , cô chỉ đi ra đi vào rồi đôi lúc lại liếc mắt vào cái màn hình điện thoại..cô hi vọng anh sẽ gọi cho cô , nhưng hình như con người ta hi vọng càng nhiều thất vọng lại càng lớn..

- vẫn không hồi âm..

Cô đánh liều gọi cho anh thì được tin

- thuê bao..

Cô gõ đầu mình :

- ngu quá , người ta đang ở nước ngoài thì gọi làm sao được..chỉ còn cách chờ ai đó gọi về..

Cả một đêm cô ngóng trông , chờ đợi trong vô vọng , có những lúc nước mắt đã sẵn rơi vì anh..sáng sớm hôm sau , do hậu quả của đêm qua mà gần trưa cô mới tỉnh dậy được ..từng tia nắng bên ngoài chiếu qua khe cửa sổ , mặt cô buồn bã bước xuống giường..

- người ta vẫn k thèm gọi cho cô..

Tiếng chuông điện thoại vang lên , cô vui mừng bắt nhanh lấy chiếc điện thoại (là bà nội) cô có chút hụt hẫng :

- cháu nghe đây bà..

- tối nay cùng thằng mình qua bà ăn cơm nhá..

- ơ bà ơi..anh mình đi công tác thượng hải chưa về..

- lại giấu bà , nó về đêm qua rồi mà..

- bà có nhầm không ạ ?

- chính miệng thư ký của nó báo cáo cho bà..

Cô hụt hẫng :

- dạ vâng..

Bà cười :

- nhớ tối nay nhé..

- bà ơi..anh Minh về mà k nói cho cháu biết..

- cháu à..đàn ông đôi khi họ rất muốn tạo bất ngờ cho phụ nữ của mình và ngược lại.. hiểu ý bà chứ ?

Thúy chợt hiểu ra sự việc :

- cháu cảm ơn bà đã chỉ bảo..

- theo kinh nghiệm của bà mà thôi..chẳng hạn cháu thử tự tay nấu một bữa cơm mang đến công ty cho nó.. đảm bảo nó mừng rơi nc mắt ấy chứ..

Cô cười rồi tắt máy..

- phải rồi.. bữa cơm..

Cô vội vàng thay đồ xuống bếp chuẩn bị một bữa cơm đơn giản mà vẫn đảm bảo đủ chất trong khẩu phần ăn của anh..vừa nấu cô lại tự cười :

- chắc anh ấy sẽ vui lắm

Rồi một đồng suy nghĩ dài khi anh biết chúng ta đã có con , có một thiên thần đang lớn trong bụng cô..

Cô giúp việc :

- nay coi bộ cháu vui thế..

Thúy gật đầu :

- dạ..lát mọi ng ăn cơm trc đi nhé, cháu mag cơm đến cho anh Minh rồi ăn luôn.

Ngay giữa buổi trưa , con đường mỗi lúc ít người hơn hẳn , cô vui vẻ xách một bịch đồ ăn bắt chiếc taxi đến thẳng tập đoàn thiên minh..cô lấy điện thoại ra bấm số rồi lại do dự có nên nói trước cho anh biết..nhớ lời bà dặn , cuối cùng quyết định vẫn là tạo cho anh một bất ngờ..

Nhìn tòa cao ốc tập đoàn cao vu"t , cô có chút bối rối và lo sợ ..cô tìm được anh ở đâu đây ?

Cô thở dài , đồ ăn cũng đã chuẩn bị xong mà hơn nữa cô còn có việc quan trọng hơn tất cả.. đôi bàn tay nhỏ k tự chủ cúi xuống xoa bụng

- nơi đây có một đứa nhỏ..

Cô tiến tới vào đại sảnh , cúi đầu lễ phép chào tiếp tân :

- chào chị.. chị có thể sắp xếp cho em gặp chủ tịch thiên minh k ạ ?

Tiếp tân :

- cô có hẹn trc k ?

Cô ngạc nhiên :

- hẹn trước ạ ?

- phải ..

-dạ không..

- vậy thì mời cô về cho..cô nghĩ sao ăn mặc thế kia đòi gặp chủ tịch..

- chị cố gắng giúp tôi được k ?

- k được..quy định của công ty rất rõ.. mà chủ tịch đang không vui , cho cô gặp để tôi mất việc à ?

Cô đành ngậm ngùi rời đi ra ngồi ghế ở sảnh.. cô thở dài :

- đến nước này chỉ còn bước đợi , nhưng chỉ sợ đồ ăn sẽ nhanh ôi..

Bảo vệ :

- cô ơi , nếu k có việc gì thì phiền cô ra ngoài cho. Công ty chúng tôi là nơi làm ăn mà cô ngồi lỳ ở đó 30p rồi..

- cho cháu ngồi đây đợi chủ tịch Minh một lát nữa thôi ạ..

- ừ , đợi đến bao giờ là ở cô , nhưng tối về ngủ mơ rồi đợi trong mơ..chứ công ty chúng tôi k phải muốn đến là đến..

Cô thở dài :

- làm gì mà bác phải khó tính thế ?

- đó là lệnh của cấp trên , chúng tôi làm tớ chỉ biết nghe..

Cô lững thững đứng dậy bước đi thì va phải thư ký đang cầm tập hồ sơ trên tay..cô vội cúi

đầu xin lỗi..

Thư ký :

- ơ cô thúy..

- dạ.. chào anh , gặp anh ở đây thì tốt quá , anh có thể dẫn tôi đến gặp anh Minh đc k ?

Thư ký nhăn mặt rồi cười trừ..

- bà cô của tôi ơi , cô vẫn đủ can đảm tới đây..

Thúy lay người thư ký :

- tôi xin anh mà..

Thư ký ngậm ngùi :

- đi theo tôi..

Anh dẫn cô đi thang máy chuyên dụng lên thẳng tầng 45..Thư lúc này đang ngồi trên phòng , tay đưa cho anh xấp ảnh..

- em thấy thương anh , sợ anh bị cấm sùng sẽ ảnh hưởng tới danh tiếng lên có cho ng chụp lại cảnh chương tai gai mắt này để anh ngăn chặn kịp thời..

Mình tức giận run run tay cầm bức ảnh lên.. đôi mắt Xuất hiện những tia đỏ nổi lên , bàn tay xiết chặt lại vò nát tấm ảnh..

- tôi vẫn luôn mong k phải sự thật..

Thư ký rút rè dẫn Thúy vào trong..

- chủ tịch , cô Thúy đến gặp anh..

Anh tức giận khi thấy cô , các cơ gân bắt đầu nổi lên rồi sau đó cố kìm hãm lại , anh hất hết giấy tờ từ bàn xuống đất..

- Nói..còn tới đây làm gì ?

Cô giật mình :

- em mang cơm tới cho anh..

Anh vất thẳng xấp ảnh vào mặt cô :

- nhìn đi..

Cô cúi xuống nhặt từng tấm ảnh , đầu k ngừng lắc :

- k phải đâu..tất cả là giả dối.

Thư giọng nói thờ dãi :

- chị thương em , có phúc k biết hưởng..

Thúy ngẩng mặt lên :

- là chị làm .. đúng k ?

- em nói gì vậy thúy..em hơi quá đáng rồi đấy..

Thúy quát lên trong nước mắt :

- anh Minh , quay qua nhìn thẳng vào mắt em này..em k có làm gì hết ,em k biết tại sao lại ra bức ảnh này..

Thư nhắm mắt lặng yên ..

- cô đi đi , tôi sợ tôi k kiềm chế được nữa..

Thúy nức nở :

- em không sai..em k làm ra chuyện dối bịp này , nhất định là ghép..
- cô giải thích hộ tôi , vết bớt trên cổ cô cũng ghép được hả ?

Thúy thất thần bắt gặp nụ cười mỉa mai của Thư , cô chạy tới tóm lấy vạt áo Thư :

- là chị , là chị đúng k ?

Thư giả vờ yếu đuối :

- anh minh..

Anh giật tay thúy ra khỏi cổ áo Thúy :

- buông ra và xin lỗi người ta ..mau lên..
- không..là chị ta hại em , em không sai..

Anh hít thở một hơi thật sâu :

- cô đi đi , tôi không muốn thấy mặt cô.. đừng để tôi gọi bảo vệ..

Thúy khóc cầm tấm hình trên tay :

- thời đại 4.0, anh vì tin nó chứ k tin em..
- nếu mình nó tôi sẽ k tin , nhưng tôi đã có câu trả lời từ trưa qua rồi..cô hiểu không ?

Thư khoác tay Minh :

- đừng nói nhiều với cô ta , sao anh k nói thẳng ra luôn là chúng ta sẽ quay lại..

Thúy cười :

- tôi hiểu rồi , tôi hiểu rồi..

Anh im lặng quay đi..

- cô đi đi , nhớ rằng mọi sự sai lầm trên đời này đều có thể sửa chữa , ngoại trừ phản bội..

Thúy ôm mặt chạy đi , anh ngồi gục xuống bàn rơi nước mắt :

- tại sao.. tại sao tôi đã cố gắng dành những điều tốt nhất cho em rồi mà..

Thư nhếch môi đến chạm vai anh :

- đừng buồn cho kẻ k xứng đáng...anh còn có em..

Anh lạnh lùng :

- em cũng đi đi..anh cần yên tĩnh..

Thư tức giận khi thấy thái độ của anh..cô nhếch môi bước đi..

Cô chạy xuống gọi Thúy :

- này .. chờ tôi..
- chị đuổi theo tôi để cười tôi à ? Nếu vậy chị thành công rồi đấy..
- tôi cần trao đổi..

Thúy quay mặt lại :

- nói chuyện với chị tôi thấy dơ bẩn lắm..

Thư cười :

- tốt thôi.. nếu cô muốn đưa bé phát triển khỏe mạnh và bình an ra đời..

Thúy giật mình ôm bụng..

- tôi sẽ nói , sẽ nói..chỉ cần chị đừng làm gì ..

Thư cười :

- ngoan thế ai chẳng yêu..

Tại quán cafe.

Thư :

- đi luôn vào việc chính , tôi muốn cô mãi mãi rời xa anh Minh..

- tại sao cô lại làm vậy với tôi ?

Thư vắt chân lên :

- tại vì cô đã vô tình bước chân vào cuộc đời ng đàn ông mà tôi yêu nhất.. để anh ấy yêu cô là lỗi của cô..

- chị thật cố chấp và độc ác..

- cô muốn tôi ác tới cùng k (liếc mắt xuống bụng Thúy)

Thúy run sợ ôm bụng..

Thư cười :

- yên tâm , tôi k như cái trâm ác tới vậy đâu..nhưng nếu cô chọc giận tôi , chuyện còn đi xa hơn rất nhiều..

- chị muốn gì ?

- nói thẳng luôn , dù sao anh Minh cũng đang k cần cô , tôi muốn cô phải hoàn toàn biến mất khỏi cuộc đời anh ấy.. nếu cô muốn bảo vệ con mình , chỉ còn cách phải nghe tôi..

- nếu tôi k làm theo..

- vậy thì hậu quả cô tự biết.. để cô giữ lại đứa bé là tôi đã cố gắng nhân từ lắm rồi , tôi làm vậy là để tạo phúc cho con tôi về sau..

Thúy khóc nức :

- cô k sợ tôi nói với anh Minh..

Thư nheo mắt :

- cô nghĩ với lợi thế bây giờ , anh ấy sẽ tin cô ? Và tôi sẽ để cô có cơ hội.. tôi khuyên cô đừng liều với tính mạng con mình , biết đâu máu tôi nổi lên giống máu chó của cái trâm..

Thúy nhớ lại cảnh ôm bụng vì đau đớn , nước mắt cô k ngừng tuôn rơi..

Thư :

- cô chỉ dc chọn 1 trong 2..

Thúy :

- cô sẽ đảm bảo tôi dc sinh con an toàn chứ.

Thư gật đầu :

- chỉ cần cô thừa nhận việc ngoại tình , tôi sẽ chọn nơi ở tốt cho hai mẹ con cô..